

Ex kapitola 9.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužil! [2] Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě víc, [3] Tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy, na skot i brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem. [4] Hospodin však bude podivuhodně rozlišovat mezi stády izraelskými a stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům. [5] Hospodin také určil lhůtu: Zítra toto učiní Hospodin v celé zemi." [6] A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda posla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus. [7] Faraó si to dal zjistit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus [8] Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Naberte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš at' je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi. [9] Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnisavých neštovic." [10] Nabrali tedy saze z pece, postavili se před faraóna a Mojžíš je rozhazoval směrem k nebi. Na lidech i na dobytku se objevily vředy hnisavých neštovic. [11] Ani věštcí se nemohli postavit před Mojžíše pro vředy, neboť vředy byly na věštcích i na všech Egyptánech. [12] Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl. [13] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna. Řekneš mu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužil! [14] Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já. [15] Vždyť už tehdy, když jsem vztáhl ruku, abych bil tebe i tvůj lid morem, mohl jsi být vyhlazen ze země. [16] Avšak proto jsem tě zachoval, abych na tobě ukázal svou moc a aby se po celé zemi vypravovalo o mém jménu. [17] Stále jednáš proti mému lidu zpupně a nechceš jej propustit. [18] Proto spustím zítra v tuto dobu tak hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho vzniku až do nynějška. [19] Nuže, dej odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli. Všechny lidi i dobytek, vše, co bude zastiženo na poli a nebude shromážděno do domu, potluče krupobití, takže zemrou." [20] Kdo z faraónových služebníků se Hospodinova slova ulekl, zahnal své otroky a svá stáda do domů. [21] Kdo si slovo Hospodinovo nevzal k srdci, nechal své otroky a svá stáda na poli. [22] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi." [23] Když Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi, dopustil Hospodin hromobití a krupobití. Na zemi padal oheň. Tak Hospodin spustil krupobití na egyptskou zemi. [24] Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehal oheň [25] Krupobití otlouklo v celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od lidí po dobytek [26] Jenom v zemi Gošenu, kde sídlili Izraelci, krupobití nebylo. [27] Tu si faraó dal předvolat Mojžíše a Árona a řekl jim: "Opět jsem zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci. [28] Proste Hospodina. Božího hromobití a krupobití je už dost. Propustím vás, nemusíte tu už dál zůstat." [29] Mojžíš mu odvětil: "Jen co vyjdu z města, rozprostřu své dlaně k Hospodinu. Hromobití přestane a krupobití skončí, abys poznal, že země je Hospodinova. [30] Vím ovšem, že ty ani tvoji služebníci se stále ještě nebudete Hospodina Boha bát." [31] Potlučen byl len a ječmen, protože ječmen byl už v klasech a len nasazoval tobolky. [32] Pšenice a špalda však potlučeny nebyly, protože jsou pozdní. [33] Mojžíš vyšel od faraóna z města a rozprostřel dlaně k Hospodinu. Hromobití a krupobití přestalo a déšť už nezaplavoval zemi. [34] Když faraó viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci. [35] Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.